22/04/2023

Η λογική της απιστίας του Θωμά

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

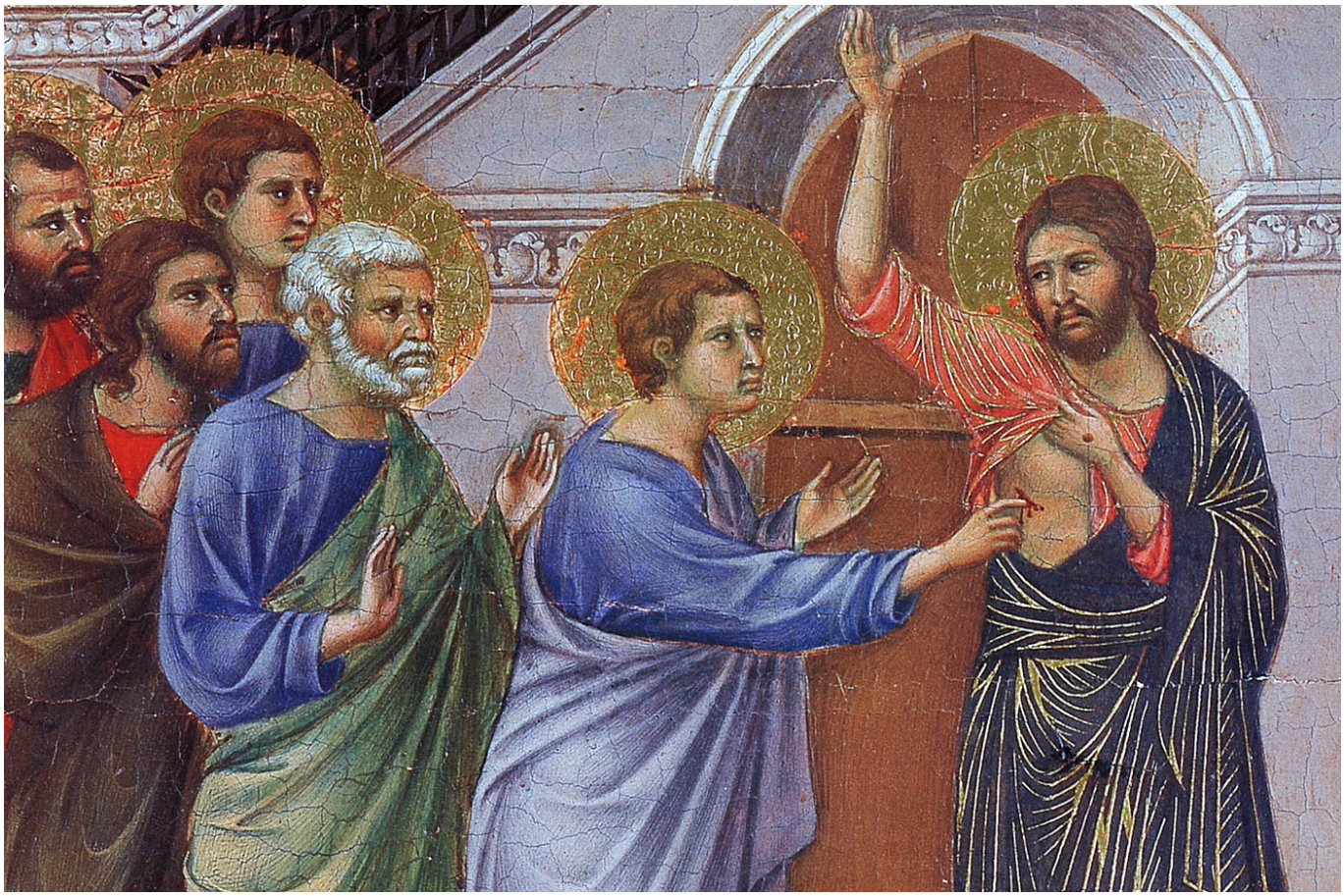

Εκεί που όλα πήραν το δρόμο τους, με βάση την ανθρώπινη λογική, ανατρέπονται όλα με βάση τη θεϊκή λογική. Η δική μας λέει: «καταδίκη, θάνατος, ταφή, τέλος». Η δική Του λέει: «εκ του τάφου η Ζωή».

Ο **Θωμάς**, ως άνθρωπος, στηρίζεται στη λογική που λέει: «δεν είναι δυνατόν να εισήλθε των θυρών κεκλεισμένων. Δεν είναι δυνατό ο νεκρός να ζωντανέψει, να γίνει το σώμα Του άφθαρτο, να μην είναι όπως πριν. Θέλω να βεβαιωθώ, να δω, να αγγίξω για να πιστέψω».

Ποιος δεν θα δικαιολογούσε μια τέτοια συμπεριφορά, κι ας είδε να θεραπεύει ο Διδάσκαλος και Κύριός του τυφλούς, λεπρούς, παράλυτους! Κι ας είδε ν' ανασταίνει νεκρούς! Η λογική νίκησε τις αισθήσεις. Τώρα ζητά με τις αισθήσεις να καταλάβει τη λογική του **Αναστάντος,** που νικά το θάνατο δια του θανάτου.

Θαρρούμε πως όπως τον **Απόστολο Θωμά** δεν είμαστε και μεις... Δεν τον επαναλαμβάνουμε όταν αφήνουμε την εμπειρία της αγάπης του **Θεού,** που είχαμε σε κρίσιμες στιγμές της ζωής μας, και πιανόμαστε από τη λογική που μας λέει πως δεν είναι δυνατό μέσα από τον πόνο να νικηθεί ο πόνος; Πως η όποια σιωπή του Θεού σε μεγάλες δοκιμασίες – που περιμένεις τη συμπαράστασή Του – ετοιμάζει μια θεραπεία ψυχής ή μια έκπληξη που δεν φανταζόμαστε;

«Εάν δεν δω, δεν πιστεύω»: Γιατί, τάχα, οι **«αποδείξεις»** που ζητούμε να παραπέμπουν σε απιστία; Ποιος είπε πως το να θέλουμε να βεβαιωθούμε για την ύπαρξή Του, την αγάπη Του ακόμα, είναι άρνηση του Θεού; Στα τροπάρια της γιορτής του **Αποστόλου Θωμά** η απιστία του ονομάζεται «καλή απιστία».

«Καλή απιστία»! Τι ελευθερία μας αφήνει ο **Κύριος** και Θεός μας! Τον αμφισβητούμε και μας δικαιολογεί. Τον απορρίπτουμε και μας περιμένει. Τον κρίνουμε με βάση την λογική μας κι Εκείνος μας πείθει χωρίς επιχειρήματα, μόνο με την υπέρλογη Χάρη Του και την αόρατη παρουσία Του.

Αν η **Ανάσταση του Χριστού** υπερβαίνει τις αποδείξεις, είναι για ν' αφήσει χώρο στην ελευθερία μας. Δεν θέλει, φαίνεται, να Τον πιστέψουμε με το θαύμα που, όπως αποδείχτηκε, δεν έπεισε ούτε τους Φαρισαίους που είδαν τόσα. Γιατί, η πίστη, κατά την Ορθόδοξη Θεολογία, είναι σχέση προσωπική με τον Αναστάντα Χριστό και καθόλου δουλική συμπεριφορά μπροστά στο δυνατό Θεό.

Η **Κυριακή του Θωμά,** η πρώτη μετά το Πάσχα ως **Αντίπασχα,** με το καταπληκτό **Ευαγγέλιο** της «απιστίας» του, αναδεικνύει την πάλη του κάθε ανθρώπου που θέλει να πιστέψει κι αδυνατεί, που κινείται μεταξύ λογικής και πίστης. Αυτού, δηλαδή, που δεν αδιαφορεί, μένοντας στην καθημερινότητα και ενδιαφερόμενος μόνο για το τι βλέπει και τι καταλαβαίνει.

Όπως, «μεθ’ ημέρας οκτώ», έρχεται ο **Αναστημένος Χριστός** για να συναντήσει το Θωμά, έτσι θα έλθει απροσδόκητα, με τρόπο που ταιριάζει στον καθένα, για να συναντήσει και αποκαλυφθεί ως «Θεός ζων», σε όποιον Τον αναζητά αληθινά, ειλικρινά, χωρίς προκαταλήψεις και φαντασιώσεις. Τότε, με προσωπική βεβαιότητα, θα μπορέσει να πει κι αυτός «ο Κύριός μου και ο Θεός μου» και θα Τον κηρύξει δια της αλλαγής της ζωής του.

Πηγή: pemptousia.gr/ π. Ανδρέας Αγαθοκλέους